

Жалбена комисија судова, у већу састављеном од Мире Ђорђевић, председника већа, Љиљане Петровић и Мирјане Пузовић, чланова већа, решавајући по жалби ██████████, изјављеној против решења в.ф.председника ██████████, године, на основу чл. 142. и чл. 144. ст. 1. Закона о државним службеницима („Сл. гласник РС“ бр. 79/05...142/22) и чл. 136. Закона о општем управном поступку („Сл. гласник РС“ бр. 18/16...2/23-Одлука УС), у правној ствари распоређивања државног службеника, на седници одржаној дана 07.02.2024. године, донела је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ жалба ██████████, изјављена против решења в.ф.председника ██████████, године, као неоснована.

Образложење

Решењем в.ф.председника ██████████, године, ставом првим диспозитива, ██████████, државни службеник у ██████████, запослен на одређено време, распоређен на радно место записничара, у звању референта, сврстава се у платну XII, платни разред 1. Ставом другим диспозитива, одређено је да се за обрачун и исплату месечне плате утврђује основна плата, коју чини коефицијент који се множи са основицом за обрачун и исплату плате, који износи 1,55; основица која је јединствена и утврђена за сваку буџетску годину Законом о буџету Републике Србије; додатак на основну плату од 0,4 % основне плате за сваку навршену годину рада у радном односу у државном органу (минули рад); у плату се урачунавају порези и доприноси који се плаћају из плате. Ставом трећим диспозитива, одређено је да ће се обрачун и исплата по овом решењу вршити од ██████████, године.

Против наведеног решења, ██████████ је изјавио жалбу из свих законом прописаних разлога, наводећи да је исто незаконито, јер је пре доношења побијаног решења, решењем ██████████, године био распоређен на исто радно место на коме је и сада и да је тада био сврстан у 4.платну групу намештеника и одређеним коефицијентом који је износио 1,71. Наводи да је од дана доношења решења тј. од ██████████, године којим му је одређен коефицијент 1,71 непрекидно запослен на истом радно месту и обавља исте послове и да никада није био дисциплински кажњаван. Истиче да су доношењем ожалбеног решења повређена његова права на плату, накнаду и друга примања јер је сврстан у нижи платни разред, те му је и коефицијент снижен, а да за то нису испуњени прописани услови. Посебно наводи да су оба решења донета на основу истог Правилника о унутрашњем уређењу и систематизацији радних места из којих разлога је нејасно на који начин је предметно радно место сврстано у нижи платни разред. Позива се на одредбу чл. 12 ст. 2. Закона о платама државних службеника и намештеника и одредбу чл. 86. ст. 1. Закона о државним службеницима указујући да у конкретном случају одређивање нижег коефицијента није последица вредновања радне успешности

државног службеника који није испунио већину очекивања односно коме је потребно побољшање. Сматра да је коефицијент неправилно утврђен, јер коефицијент који је имао пре доношења побијаног решења не може бити умањен без основа. Предложио је да Жалбена комисија судова уважи жалбу и укине побијано решење или исто преиначи.

У одговору на жалбу, првостепени орган је остао у свему при разлозима из образложења ожалбеног решења, наводећи да је разлика у коефицијенту за жалиоца у претходном периоду настала због различитог уговора о раду, односно решења о пријему у радни однос на одређено време и радног места на коме је био распоређен. Указује да је опис послова записничара и дактилографа приближно исти, тако да је могуће распоредити и записничара и дактилографа да раде исте послове, али да је коефицијент у оба случаја утврђен у складу са радним местом на којем је распоређен, у звање које је разврстано према Правилнику о унутрашњем уређењу и систематизацији радних места, а све у складу са Законом о платама државних службеника и намештеника. Наводи да је увидом у персонални досије жалиоца утврђено, да је жалилац у претходном периоду био запослен на радном месту дактилографа, у звању намештеника и да није вреднована његова радна успешност. Позива се на одредбу чл. 16 Закона о платама државних службеника, којом је предвиђено да се награђује државни службеник по основу вредновања радне успешности. Како жалилац није вреднован у претходном периоду, тако му и није могао бити увећан коефицијент преласком у виши платни разред.

По оцени навода жалбе, ожалбеног решења, одговора на жалбу и достављених списа, Жалбена комисија судова је нашла да жалба није основана.

Према стању списа и образложењу ожалбеног решења, жалилац је решењем ██████████. године запослен као намештеник на одређено време, распоређен на радно место дактилографа које је разврстано у IV платну групу, са коефицијентом који износи 1,71. Решењем од ██████████. године, жалилац је примљен у радни однос на одређено време као државни службеник, због повећаног обима посла у трајању од 6 месеци и распоређен на радно место записничара, које је разврстано у звање референта, а које је утврђено под редним бројем 8. Правилника о унутрашњем уређењу и систематизацији радних места у ██████████. Ово решење је жалилац примио ██████████. године и на ово решење није уложио жалбу. Доношењу овог решења претходила је сагласност надлежног Министарства правде - Сектора за правосуђе број ██████████. године за попуњавање радног места записничара на одређено време због повећаног обима посла. Ожалбеним решењем од ██████████. године жалилац је сврстан у платну групу XII, платни разред 1, на основу кога му је одређен коефицијент који износи 1,55. Позивањем на одредбу члана 13. Закона о државним службеницима и одредбе члана 7., 8., 13., 14. и 23. Закона о платама државних службеника и намештеника, првостепени орган је одлучио као у диспозитиву ожалбеног решења.

Имајући у виду наведено, Жалбена комисија судова налази да је правилном применом Закона о државним службеницима и Закона о платама државних службеника и намештеника, жалиоцу правилно одређен коефицијент за извршилачко радно место записничар, у звању референт, који износи 1,55.

Одредбом члана 13. став 2. Закона о платама државних службеника и намештеника („Службени гласник РС“ број 62/06...14/22), прописано је да се коефицијент за извршилачко радно место одређује према платном разреду, платне групе у којој се налази извршилачко радно место, а чланом 14. истог закона, да се коефицијент одређује решењем којим се одређује платна група у којој се радно место налази, број платног разреда и висина коефицијента.

Према члану 17. став 2. наведеног закона, државном службенику који тек заснива радни однос одређује се коефицијент првог платног разреда платне групе у којој се радно место налази.

Правилником о унутрашњем уређењу и систематизацији радних места у ██████████. године, у трећем делу, у групи 3 – дактилобиро, под тачком 8 систематизовано је место записничара у звању референт, а под тачком 9 систематизовано је место дактилограф и разврстано као намештеник IV врсте.

Полазећи од напред изнетог и по оцени Жалбене комисије судова разлика у коефицијенту жалиоца у претходном периоду настала је због различитог уговора о раду, односно решења о пријему у радни однос на одређено време и радног места на којима је био распоређен. Коефицијент у оба случају је утврђен у складу са радним местом на којем је распоређен, у звању које је разврстано према наведеном Правилнику, а све у складу са Законом о платама државних службеника и намештеника.

Жалбена комисија судова је ценила навод жалиоца, да је решењем ██████████. године био распоређен на радно место дактилографа које је разврстано у IV врсту звања намештеника, 4.платну групу и да му је био одређен коефицијент за исплату плате 1,71, па налази да овај навод није од утицаја на утврђену платну групу и коефицијент по ожалбеном решењу, јер је решењем од ██████████. године, коефицијент жалиоца био утврђен у складу са одредбом члана 43. Закона о платама државних службеника и намештеника, којим су прописани коефицијенти за радно место намештеника и који се одређују према платној групи у којој се радно место налази.

Одредба чл. 12 ст. 2. Закона о платама државних службеника и намештеника и одредба чл. 86. ст. 1. Закона о државним службеницима на које се позвао жалилац у жалби, се не могу применити у конкретном случају, будући да коефицијент одређен ожалбеним решењем није последица вредновања радне успешности жалиоца, већ је исти одређен у складу са одредбама чл. 13., 14. и 17. Закона о платама државних службеника и намештеника.

Жалбена комисија судова је ценила и остале наводе жалбе, али налази да су исти неосновани и као такви нису од утицаја на другачије решење ове управне ствари, јер је првостепени орган правилно жалиоца сврстао у предметну платну групу, платни разред и утврдио основицу плате са коефицијентом од 1,55, будући да је жалилац ожалбеним решењем први пут засновао радни однос као државни службеник.

Са изнетих разлога, Жалбена комисија судова налази да је ожалбено решење правилно и на закону засновано, па је на основу члана 170. став 1. тачка 1. Закона о општем управном поступку, одлучила као у диспозитиву решења.

Упутство о правном средству:

Против овог решења може се покренути управни спор подношењем тужбе Управном суду, у року од 30 дана од дана достављања решења.

Председник већа

Мира Ђорђевић

Дн-а:

1. ██████████ – 2 примерка решења,
од којих један уручити жалиоцу
2. Архива